

ED-027

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร
งานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2
The Competencies of School Administrators Affecting the Effectiveness of
Academic Management In the Schools Under the Roi Et Primary Educational
Service Area Office 2

ปัทมาภรณ์ สาระคาญ^{1,*} และ เกียรติศักดิ์ ศรีสมบัติ²

Puttamaporn Saracan^{1,*} and Kriangsak Srisombut²

¹หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

¹Master of Education Program in Educational Administration, Roi Et Rajabhat University

²คณะครุศาสตร์และการพัฒนามนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

²Faculty of Education and Human Development, Roi Et Rajabhat University

*Corresponding author's e-mail: jinpaojunjaio@gmail.com

บทคัดย่อ

ในการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของบุคลากรในการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการงานด้านวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 จำนวน 338 คน โดยผู้วิจัยใช้วิธีการ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .931 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับสมรรถนะของผู้บริหาร โดยรวมมี

ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และระดับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
2) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กัน
ทางบวกในระดับสูงเท่ากับ .934 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) สมรรถนะของผู้บริหาร
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ได้แก่ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านมุ่ง
ผลสัมฤทธิ์ด้านสื่อสารและการจูงใจ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ด้านการ
วิเคราะห์และสังเคราะห์ โดยตัวแปรทั้งหมดร่วมกันพยากรณ์แปรปรวนของการบริหารงานวิชาการใน
สถานศึกษา ได้ร้อยละ 93.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา, การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา,
ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

ABSTRACT

In the research on the competencies of school administrators that affect the effectiveness of academic management in the schools under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 2, the researcher has set the research objectives as follows:
1) to study the competencies of personnel in academic management under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 2; 2) to study the effectiveness of academic management in primary schools under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 2; 3) to study the relationship between the competencies of school administrators that affect the effectiveness of academic management in the schools under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 2. In this research, the researcher aims to study the competencies of school administrators that affect the effectiveness of academic management in the schools under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 2. The sample used in this research consists of administrators and teachers in the schools under the Roi Et Primary Educational Service Area Office 2, totaling 338 people. The researcher determined the sample size using Krejcie and Morgan's table. The research instrument used was a questionnaire with a reliability value of .931. The statistics used for data analysis included percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis. The research findings indicated that 1) the overall level of competencies of administrators had a mean

value at a high level, and the level of academic management in educational institutions had a mean value at a high level; 2) the relationship between the competencies of administrators and academic management in the schools had a significant relationship

Keywords: Competence of School Administrators, Academic Management in the Schools, Effectiveness Academic Management for School Administration

บทนำ

“...การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ เจตคติค่านิยม และคุณภาพของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมือง ประกอบด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศย่อมทำได้สะดวกราบรื่นได้ผลแน่นอนและรวดเร็ว...” (พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราชบรมนาถบพิตร. 2520: 136) จากพระบรมราโชวาทนี้ชี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงเห็นความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง ทรงมองการศึกษาว่าเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของคนในชาติ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของบุคคลให้เป็นพลเมืองดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการที่สร้างเสริมและถ่ายทอดความรู้ แนวคิดเจตคติ วัฒนธรรม และทักษะอื่น ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดี กินดี และดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข ทุกประเทศทั่วโลกต่างก็ตระหนักและเห็นความสำคัญของการศึกษา ต่างมุ่งพัฒนาการจัดการศึกษาของชาติเพื่อให้บุคคลในประเทศได้รับการพัฒนาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพราะผลที่ตามมานั้นย่อมแสดงว่าประเทศชาติก็พัฒนาตามไปด้วย และสามารถยืนหยัดบนเวทีโลกได้อย่างสง่างาม นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก็ได้ให้ความสำคัญกับงานด้านวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะของการเป็นคนดีและมีความรู้ทางวิชาการ การบริหารงานด้านวิชาการในสถานศึกษา จึงถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการคุณภาพสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ปัจจุบันโลกมีความเปลี่ยนแปลงไปมาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและเป็นสังคมที่พร้อมรับข้อมูลข่าวสารสารสนเทศต่าง ๆ ผลจากกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือการแข่งขันระหว่างประเทศต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ ที่ส่งผลต่อ ด้านการเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี การศึกษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขันคือ ทรัพยากรบุคคลของชาตินั้น ๆ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเอง อาชีพ สังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าก้าวหน้าทันเหตุการณ์ของโลก คือการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

และมีประสิทธิผล ปัจจุบันการแข่งขันด้านการศึกษาทั้งในและนอกประเทศมีการแข่งขันที่สูงมากขึ้นทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นที่ยอมรับกันว่าสถานศึกษาต่างๆ ให้ความสำคัญกับผู้บริหารมากขึ้น เพราะการศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ขาดไม่ได้ โดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นองค์กรหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างคนและคุณภาพคน ได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยนวัตกรรมการบริหารจัดการหลากหลาย โดยเฉพาะการพัฒนาบริหารองค์กรการศึกษาในบริบทสังคมโลกในรูปแบบของโลกยุค 4.0 ที่การสื่อสารเป็นรูปแบบไร้พรมแดน ความเป็นสากล และมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพราะฉะนั้นผู้บริหารจึงมีความสำคัญและสามารถที่จะเอื้อประโยชน์ให้กับสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายได้อย่างมั่นใจ เพราะผู้บริหารเปลี่ยนแปลงนโยบายการปฏิบัติในระดับสถานศึกษา (Srianun, 2016) ปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ ได้นำหลักสมรรถนะ (Competency) มาใช้ในการบริหารอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสรรหาการพัฒนา และการรักษาบุคลากรในองค์กรซึ่งสมรรถนะ นั้นจะช่วยส่งเสริมให้องค์กรบรรลุตามความต้องการขององค์กรซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร โรงเรียนเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ดังที่ ธีระ รุญเจริญ (2550: 1) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญของสถานศึกษาและเป็นผู้นำวิชาชีพที่จะต้องมีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพที่ดี จึงจะนำสู่การจัดและการบริหารสถานศึกษาที่ดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล จากนั้น Srianun (2016) กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญในการจัดการศึกษา อีกทั้งยังเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารงานวิชาการและงานอื่น ๆ ภายในสถานศึกษา สมรรถนะประกอบด้วย สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน ซึ่งสมรรถนะหลักของผู้บริหารจะเป็นคุณลักษณะหรือความสามารถที่เป็นผลจากการสั่งสมความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และแรงจูงใจที่เหนือชั้นมากกว่า บุคคลอื่น ซึ่งอาจมีมาตั้งแต่กำเนิดหรือเกิดจากการได้รับการพัฒนาตนเอง มีความมุ่งมั่นการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองให้มีความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ สนับสนุนผู้ร่วมงานและให้กำลังใจ เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) (แผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560-2579) พบว่าปัญหาในการบริหารจัดการศึกษา โดยรับรู้ได้จากนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานมาแล้ว ยังมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้เห็นอยู่ โดยเฉพาะความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการต่างๆ แสดงให้เห็นว่าถ้าผู้บริหารสถานศึกษาไม่เล็งเห็นความสำคัญต่อการบริหารงานวิชาการหรือไม่ทุ่มเทในการบริหารงานวิชาการ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตกต่ำ ไม่มีคุณภาพมาตรฐานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการจัดการศึกษาต่อไป

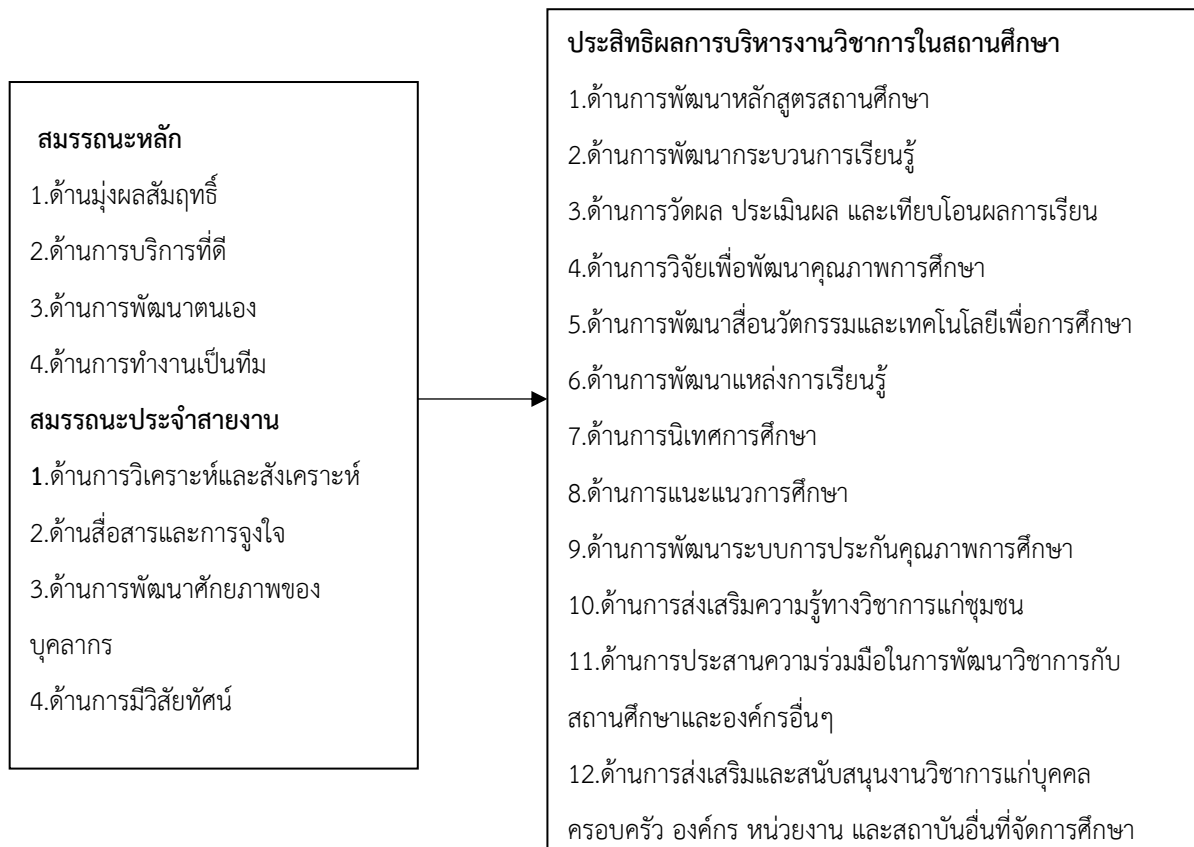
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของบุคลากรในการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ร้อยเอ็ดเขต 2

สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วยการวิจัยในครั้งนี้เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 2 ด้วยวิธีการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรและตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1.ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	38	11.24
ครู	300	88.76
รวม	338	100.00
2.ขนาดของสถานศึกษา		
โรงเรียนขนาดเล็ก (นักเรียน 119 คน ลงมา)	141	41.71
โรงเรียนขนาดกลาง (นักเรียน 120-719 คน)	172	50.89
โรงเรียนขนาดใหญ่ (นักเรียน 720-1,679 คน)	25	7.40
รวม	338	100.00

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นครูผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.76 และประเภทของสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานเป็นสถานศึกษาขนาดกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.89

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับสมรรถนะ
สมรรถนะหลัก	4.48	0.37	มาก
1.ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์	4.43	0.55	มาก
2.ด้านการบริการที่ดี	4.49	0.46	มาก
3.ด้านการพัฒนาตนเอง	4.46	0.44	มาก
4.ด้านการทำงานเป็นทีม	4.50	0.40	มากที่สุด
สมรรถนะประจำสายงาน	4.44	0.32	มาก
5.ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์	4.40	0.42	มาก
6.ด้านสื่อสารและการจูงใจ	4.49	0.36	มาก
7.ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร	4.44	0.38	มาก
8.ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.45	0.34	มาก
รวม	4.46	0.33	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.46$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมรรถนะหลักในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.50$) ด้านการบริการที่ดี ($\bar{X} = 4.49$) ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{X} = 4.46$) และ สมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.43$) ตามลำดับ

ส่วนสมรรถนะประจำสายงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการสื่อสารและการจูงใจ ($\bar{X} = 4.49$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.45$) ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ($\bar{X} = 4.44$) และด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ($\bar{X} = 4.40$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการบริหาร
1.ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.44	0.44	มาก
2.ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.43	0.43	มาก
3.ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.44	0.40	มาก
4.ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.47	0.46	มาก
5.ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.44	0.51	มาก
6.ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้	4.44	0.46	มาก
7.ด้านการนิเทศการศึกษา	4.43	0.42	มาก
8.ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.45	0.48	มาก
9.ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา	4.45	0.39	มาก
10.ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน	4.47	0.47	มาก
11.ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นๆ	4.46	0.56	มาก
12.ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	4.43	0.45	มาก
รวม	4.34	0.45	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ($\bar{X} = 4.47$) รองลงมา คือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นๆ ($\bar{X} = 4.46$) ลำดับที่ 3 คือ ด้านการแนะแนวการศึกษา และด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 4.45$) ลำดับที่ 4 คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.44$) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการ

พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล
ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ($\bar{X} = 4.43$)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	X_8	Y	ระดับความสัมพันธ์
X_1	1.000	-	-	-	-	-	-	-	.578**	ปานกลาง
X_2	.116	1.000	-	-	-	-	-	-	.772**	สูง
X_3	.473	.770	1.000	-	-	-	-	-	.935**	สูงมาก
X_4	.464	.746	.915	1.000	-	-	-	-	.900**	สูงมาก
X_5	.567	.480	.491	.410	1.000	-	-	-	.603**	ปานกลาง
X_6	.475	.700	.820	.783	.486	1.000	-	-	.810**	สูงมาก
X_7	.726	.564	.709	.652	.703	.638	1.000	-	.762**	สูง
X_8	.510	.582	.661	.636	.520	.861	.678	1.000	.680**	ปานกลาง
X	.689	.751	.896	.860	.724	.875	.877	.825**	.931	สูงมาก

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

สมรรถนะผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา มีอิทธิพลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ด้วยค่าอิทธิพลทางตรงคือ ทักษะปฏิบัติการของผู้บริหาร
สถานศึกษา การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และคุณลักษณะของผู้บริหารโรงเรียน ตามลำดับ
(รัตน ตังศิริชัยพงษ์, 2553) และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนาเส็งเรียบ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
สมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลและประสิทธิผลการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับประสิทธิผลการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดงาน

การประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสาคร พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าโดยภาพรวมส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานวิชาการทุกปัจจัย (พัฒนา เสงี่ยม, 2556)เป็นการอธิบายผลการวิจัยว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ หรือไม่เพียงใด และ ควรอ้างทฤษฎีหรือเปรียบเทียบการทดลองของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องประกอบเพื่อให้ ผู้อ่าน เห็นด้วยตามหลักการหรือคัดค้านทฤษฎีที่มีอยู่เดิมรวมทั้งแสดงให้เห็นถึงการนำผลไปใช้ ประโยชน์และการให้ข้อเสนอแนะสำหรับผลการวิจัยในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้บริหารควรมีการประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์วิจัยกับหน่วยงานภายนอกสถานศึกษา ควรสรรหาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพเข้ามาปฏิบัติงาน และควรจัดซื้อและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและงานวิชาการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปคือ ควรมีการศึกษางานวิชาการของสถานศึกษาในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 ในเชิงลึก และควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่รับผิดชอบอื่น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการแพทย์ โรงพยาบาลมะเร็งลพบุรี. (2551). *การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน*. โรงพยาบาลมะเร็งลพบุรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *เอกสารประกอบการพัฒนาหลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ:องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- คณะกรรมการสมรรถนะของมหาวิทยาลัยแม่โจ้. (2554). *คู่มือสมรรถนะ มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. ฉบับปรับปรุง. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- จรีน แก้วอินแสง. (2545). *การบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน* [วิทยานิพนธ์ ค.ม.]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. บุ๊คพอยท์.

- จารุณี ดวงแก้ว. (2553). คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- จีรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2555). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา—GotoKnow.
<https://www.gotoknow.org/posts/344746>
- จิระ งอกศิลป์. (2550). คู่มือเตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุดที่ 3. โอเดียนสโตร์.
- ชำนาญ สุรินาม. (2554). สมรรถนะของผู้บริหารและคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- ณัฐสุรีย์ หวังสถิตวงศ์. (2547). การศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของหัวหน้าสำนักงานคณบดีในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. [วิทยานิพนธ์ คอ.ม.]. มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เอียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2540). ประสิทธิภาพ. ใน พจนานุกรมไทย. (ฉบับอธิบาย 2 ภาษา) (น. 962). รวมสาร(1977).
- นันทพร ศุภะพันธุ์. (2551). การศึกษาสมรรถนะการบริหารด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2. [วิทยานิพนธ์ กศ.ม.]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บรรจง ครอบบัวบาน. (2549). การศึกษาสมรรถนะหลักและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักด้านการบริหารที่ดีของโรงพยาบาลชัยภูมิ. [วิทยานิพนธ์ ค.ม.]. มหาวิทยาลัย ราชภัฏชัยภูมิ.
- บรรลุ ชินน้ำพอง. (2555). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประยูร เจริญสุข. (2553). การพัฒนาตัวบ่งชี้งานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. [วิทยานิพนธ์ ศษ.ด.]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- เพียว สุตรรก. (2553). ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กร. [วิทยานิพนธ์ ค.ม.]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- พรพิศ อินทสุระ. (2551). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5. [วิทยานิพนธ์ ค.ม.]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- พีรพรรณ ทองปิ่น. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1. [วิทยานิพนธ์ ค.ม.]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ยม นาคสุข. (2550). การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์—GotoKnow. <https://www.gotoknow.org/posts/148088>
- รัชนิวรรณ วนิชย์ถนอม. (2547). “สมรรถนะในระบบข้าราชการพลเรือนไทย (Competency). สารดำรงราชนาภาพ, 2(26), 4–5.
- วรรณนา พิสิฐศุภมิตร. (2550). แบบของผู้นำที่มีสมรรถนะระบบข้าราชการพลเรือนไทย. [ดุชนิพนธ์ ปร.ด.]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิชัย ต้นศิริ. (2549). อุดมการณ์ทางการศึกษา: ทฤษฎี และภาคปฏิบัติ. จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2551). การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของการบริหาร การจัดการ การบริหารการพัฒนา และการบริหารการจัดการ. รัฐสภาสาร, 56(3), 83–102.
- วีระเชษฐ์ ฮาดวิเศษ. (2551). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. [รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม.]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมภาพ ดวงขุ่ม. (2554). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมศักดิ์ ด่านเดชา. (2544). ทักษะการบริหารงานและประสิทธิภาพศึกษาการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดยะลา. [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2542). การออกแบบการกำกับงาน และประเมินผลโครงการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สฤณี เรืองแก้ว. (2551). สมรรถนะทางการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7. [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). ปัญหาปฏิรูปการศึกษาแนวทางการปฏิบัติ. พิมพ์ดี.
- สุกัญญา รัตมิตร์มโชติ. (2548). แนวทางพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency. ศิริวัฒนาอินเตอร์พรีนท์.

- สุพล วังสินธ์. (2542). บทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการปฏิรูปการศึกษา. *วารสารวิชาการ*, 2(7), 33–36.
- สุภัทรา วีระวุฒ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนนทบุรี. [วิทยานิพนธ์ กศ.ด]. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิต
กุล.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2545). การนิเทศภายใน: หัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ในโรงเรียน. *วารสารวิชาการ*, 5(8),
25–31.
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2550). ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร
เหนือ.
- โสภา วงษ์นาคเพชร. (2553). การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2. [วิทยานิพนธ์ ศษ.ม]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิรักษ์ วรรณสาธพ. (2545). ไทยเก่งแค่ไหน: กลยุทธ์การเพิ่มความสามารถของไทยในเวทีธุรกิจโลก.
ผู้จัดการ.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการการศึกษาของสถานศึกษาในรูปแบบ
บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Boyatzis, R. E. (2005). The competent manager: A model of effective performance. John
Wiley and Sons.
- Carroll, Anna, J. M. (1998). The Competent Use of Competency– Based Strategies for
Selecion and Development. *Performance Improvement Quarterly*, 11(3), 45–63.
- Hipkins, R. (2006). The nature of the key competencies. New Zealand Council for
Educational Research.
- Horn-Turpin, D. Frances. (2009). A Study Examining the Effects of Transformational
Leadership Behaviors on the Factors of Teaching Efficacy, Job Satisfaction and
Organizational Commitment as Perceived by Special Education Teachers
[Dissertation Ph.D]. : Virginia Polytechnic Institute and State University U.S.A.
- Jones, Gareth R, and J. M. G. (2011). *Essentials of Contemporary Management*. McGraw-
Hill/Irwin.

- Katz Daniel, K. R. L. (1997). The Social Psychology of Organizations (2 พิมพ์ครั้งที่). John Wiley & Sons.
- Marmon, D. H. (2002). Core competencies of professional service providers in federally funded education programs. The University of Tennessees.
- McClelland, D.C. (1973). Testing for Competence Rather Than for Intelligence. American Psychologist, 28, 9–11.
- Parsons, J. K. (2004). Organization and management in school perspectives for practicing teacher and governors (2 พิมพ์ครั้งที่). Longman.
- Peterson, S.J. (2009). CEO Positive Psychological Traits, Transformational Leadership, and Firm Performance in High-technology Start-up and Established Firms. Journal of Management, 35(2), 348–368.
- Rylatt, A and K. Lohan. (1995). Creating Training Miracles. Irwin.
- Taba, Hilda. (1962). Curriculum Developent: Theory and Practice. Harcourt Braca and World.
- Tyler, Ralph W. (1949). Basic Principles of Curriculum and Instruction. The University of Chicago Press.
- Weihrich, Heinz, H. K. (1993). Management: A Global Perspective*. McGraw-Hill.
- Wolfram, H.J, G. M. (2009). Transformational Leadership, Team Goal Fulfillment, and Follower Work Satisfaction the Moderating Effects of Deep-level Similarity in Leadership Dyads. Journal of Leadership & Organizational Studies, 15(3), 260–274.